

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoPr/13/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712208468
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712208468.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci navrhovateľa Q. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., C. č. XXXX/XX, proti odporcovi TEMPO Slovakia, s. r. o., so sídlom Kremnica, Kopernica č. 23, IČO: 36 624 535, právne zastúpeného JUDr. Renátou Matejovou, advokátkou, so sídlom Advokátskej kancelárie Zvolen, Voljanského č. 1368/14, o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10Cpr/2/2012-35 zo dňa 05. 09. 2012, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 168,83 Eur a zaplatiť ich na účet právnej zástupkyne odporcu JUDr. Renáty Matejovej, advokátky, so sídlom Advokátskej kancelárie Zvolen, Voljanského č. 1368/14, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa navrhovateľ domáhal určenia neplatnosti „výpovede“ zo strany zamestnávateľa **ku dňu 21. 05. 2012**, zaplata sumy 1 200,- Eur mesačne ako ušlej mzdy a to od dátumu ako **sa navrhovateľ stal znovu práceschopným a zároveň zaplata 3 000,- Eur v prospech navrhovateľa ako spravodlivého zadosťučinenia za porušenie jeho práv**. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 506,49 Eur predstavujúce trovy právneho zastúpenia.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že medzi navrhovateľom ako zamestnancom a odporcom ako zamestnávateľom vznikol pracovný pomer na základe pracovnej zmluvy zo dňa 06. 03. 2012, a to počnúc dňom 06. 03. 2012, ktorý bol určený aj ako deň nástupu do práce. V písomnej pracovnej zmluve bola riadne dohodnutá aj skúšobná doba na 3 mesiace, ktorá mala uplynúť dňa 06. 06. 2012. Listom zo dňa 17. 05. 2012 oznámil odporca navrhovateľovi, že pracovný pomer založený predmetnou pracovnou zmluvou končí podľa § 72 Zákonníka práce v skúšobnej dobe ku dňu 21. 05. 2012. Tento list bol navrhovateľovi doručený podľa vyjadrenia navrhovateľa dňa **23. 05. 2012**. Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že podaný návrh navrhovateľa, ktorým sa dožadoval určenia neplatnosti výpovede danej mu zamestnávateľom ku dňu 21. 05. 2012, je nedôvodný, nakoľko pokiaľ navrhovateľ argumentoval tou skutočnosťou, že v čase od 13. 04. 2012 do 31. 05. 2012 bol práceneschopný, a teda v zmysle § 64 Zákonníka práce bol v ochrannnej dobe a zamestnávateľ mu nebol oprávnený dať výpoveď, táto argumentácia bola neopodstatnená, pretože ustanovenie § 64 Zákonníka práce síce upravuje rôzne

situácie, ktoré sú považované za ochrannú dobu, počas ktorej zamestnávateľ nesmie dať zamestnancovi výpoveď, ale zákaz výpovede sa vzťahuje výlučne na výpoveď danú zamestnávateľom a neplatí v prípade ostatných spôsobov skončenia pracovného pomeru. Prvostupňový súd mal za nesporné, že odporca ako zamestnávateľ v tomto konkrétnom prípade ukončil pracovný pomer s navrhovateľom ako svojim zamestnancom iným spôsobom ako výpoveďou, a to konkrétne v skúšobnej dobe v zmysle § 72 Zákonníka práce, preto ustálil, že pri skončení pracovného pomeru boli splnené všetky zákonné podmienky, ktoré zákon vyžaduje pre platné skončenie pracovného pomeru s tým, že toto skončenie pracovného pomeru mal súd preukázané, keďže bolo vyhotovené v písomnej forme a bolo doručené druhému účastníkovi, teda zamestnancovi. Pokiaľ ide o deň ukončenia pracovného pomeru, okresný súd mal za to, že deň doručenia oznámenia o skončení pracovného pomeru sa má považovať aj za deň ukončenia pracovného pomeru, hoci v tomto oznámení je ako deň ukončenia pracovného pomeru uvedený deň 21. 05. 2012, avšak navrhovateľ potvrdil, že mu bolo toto oznámenie doručené až dňa 23. 05. 2012. Súd vyslovil, že pokiaľ ide o trojdňovú lehotu, ktorá má byť dodržaná v tom zmysle, že aspoň tri dni pred dňom, keď sa má pracovný pomer skončiť má byť písomné oznámenie doručené druhému účastníkovi, táto lehota má len poriadkový charakter a jej nedodržanie nemá za následok neplatnosť tohto právneho úkonu. Konštatoval, že medzi účastníkmi bola platne dohodnutá skúšobná doba, a teda počas jej plynutia zamestnávateľovi nič nebránilo ukončiť pracovný pomer v skúšobnej dobe. Nakoľko podľa záveru okresného súdu došlo k platnému ukončeniu pracovného pomeru v skúšobnej dobe, súd nemohol vyhovieť návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia neplatnosti výpovede ku dňu 21. 05. 2012 a následne teda musel zamietnuť aj nároky, ktoré odvodzoval navrhovateľ od neplatnosti tohto skončenia pracovného pomeru, t. j. nárok na doplatenie náhrady mzdy a nárok na zaplatenie sumy 3000,- Eur, ktorý si uplatnil navrhovateľ, ako nemajetkovú ujmu.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol aplikujúc § 142 ods. 1 O. s. p. a v spore úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 506,49 Eur.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá O. s. p.) odvolanie navrhovateľ. Prvostupňové rozhodnutie napádal v celom rozsahu. Namietal neúmernú výšku trov konania v sume 506,49 Eur. V tejto súvislosti vyjadril názor, že trovy konania nie sú v súlade so zákonom a požadoval ich korekciu v prípade, ak jeho odvolaniu nebude vyhovené. Odvolanie vo veci samej odôvodnil tým, že si myslí, že musí existovať ustanovenie zákona, ktoré chráni zamestnanca pred jeho prepustením z práce z dôvodu jeho dočasnej práceneschopnosti a svoje prepustenie z práce označil za protizákonné. V tejto súvislosti uviedol, že čítal veľa rozsudkov, ktoré boli postavené na tej skutočnosti, že úkon bol v rozpore s dobrými mravmi a súd vyhovel poškodenému, preto sa aj on obrátil na odvolací súd, aby preskúmal konanie odporcu. Opätovne poukázal na to, že v § 72 ods. 2 Zákonníka práce sa uvádza, že oznámenie o skončení pracovného pomeru musí byť doručené aspoň tri dni pred dňom skončenia pracovného pomeru. V tejto súvislosti uviedol, že jemu bolo skončenie pracovného pomeru doručené 23. 05. 2012 s tým, že pracovný pomer sa mal skončiť 21. 05. 2012, teda mu bolo doručené nie vopred ale dva dni po dátume „výpovede.“ Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu, nakoľko ho považuje za nezákonný.

Odporca sa k podanému odvolaniu navrhovateľom písomne vyjadril. Vo vyjadrení navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil. Podľa jeho názoru prvostupňový súd rozhodol správne, pretože odporca uplatnením skončenia pracovného pomeru v skúšobnej dobe postupoval v súlade so zákonom. Pokiaľ však navrhovateľ žiadal aj spravodlivé zadost'učinenie za porušenie jeho práv, ktoré v konečnom dôsledku porušené neboli, súd aj o tomto nároku rozhodol správne. Rovnako bol neopodstatnený aj ďalší nárok navrhovateľa a to doplatenie ušlej mzdy. Len naviac odporca poznamenal, že navrhovateľ sa nesprávne domnieva, že skončenie pracovného pomeru zo strany odporcu by malo byť považované za úkon, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko Zákonník práce dovoľuje zamestnávateľovi, aby skončil pracovný pomer v skúšobnej dobe aj bez uvedenia dôvodov a aj počas trvania práceneschopnosti zamestnanca. Podľa jeho názoru navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by vykazovali znaky nezákonného rozhodnutia a navrhovateľ neuviedol ani ďalšie skutočnosti na základe, ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že skončenie pracovného pomeru zo strany odporcu je neplatné.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie navrhovateľa, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Vyššie uvedené citované ustanovenia § 219 O. s. p. umožňuje odvolaciemu súdu potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 O. s. p.), pričom odvolací súd konštatuje, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je v danom prípade nielen vo výroku, ale aj pokiaľ ide o jeho odôvodnenie presvedčivé a správne.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vysloveným právnym záverom súdu prvého stupňa uvedeným v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, na ktoré odôvodnenie spĺňajúce všetky požiadavky ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. odkazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva nasledovné:

Podľa § 59 ods. 1 zák. č. 311/2001 Z. z. (ďalej len „Zákonník práce“), pracovný pomer možno skončiť

- a) dohodou,
- b) výpoveďou,
- c) okamžitým skončením,
- d) skončením v skúšobnej dobe.

Podľa ustanovenia § 72 ods. 1, veta prvá Zákonníka práce, v skúšobnej dobe môže zamestnávateľ a zamestnanec skončiť pracovný pomer písomne z akéhokoľvek dôvodu alebo bez uvedenia dôvodu, ak ďalej nie je uvedené inak.

Citované ustanovenie § 59 ods. 1 Zákonníka práce upravuje formy skončenia pracovného pomeru. Pod písmenom d) je uvedené skončenie pracovného pomeru „skončením v skúšobnej dobe“.

Navrhovateľov názor, že je chránený pred skončením pracovného pomeru zákazom výpovede, je nesprávny. Zo strany odporcu došlo vo vzťahu k navrhovateľovi ku skončeniu pracovného pomeru v skúšobnej dobe [§ 59 ods. 1 písm. d) Zákonníka práce] a nie ku skončeniu pracovného pomeru výpoveďou [§ 59 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce]. Pri skončení pracovného pomeru v skúšobnej dobe je možné, tak ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 72 ods. 1 Zákonníka práce, skončiť pracovný pomer z akéhokoľvek dôvodu alebo aj bez uvedenia dôvodu; jedinou podmienkou je, aby oznámenie o skončení pracovného pomeru v skúšobnej dobe bolo písomné, čo v danom prípade bolo splnené.

Nesprávny je tiež názor navrhovateľa v tom, že skončenie pracovného pomeru v skúšobnej dobe by malo byť neplatné pre nedodržanie trojdňovej lehoty uvedenej v ust. § 72 ods. 2 Zákonníka práce. Písomné oznámenie o skončení pracovného pomeru je potrebné doručiť druhému účastníkovi spravidla tri dni pred dňom zamýšľaného skončenia pracovného pomeru. Nedodržanie tejto lehoty nespôsobuje neplatnosť tohto zrušovacieho prejavu. Toto písomné oznámenie má len poriadkový charakter, navyše v danom prípade okresný súd považoval za deň skončenia pracovného pomeru deň kedy bolo oznámenie o skončení pracovného pomeru navrhovateľovi doručené 23. 05. 2011, aj keď bol v oznámení o skončení pracovného pomeru uvedený deň 21. 05. 2012.

V súvislosti s námietkou odvolateľa týkajúcou sa trov prvostupňového konania odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pri rozhodovaní o trovách konania prvostupňový súd v ničom nepochybil, keď o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa zásady úspechu v konaní. Odporca bol v konaní pred okresným súdom plne úspešným, keďže súd návrh navrhovateľa z vyššie uvedených dôvodov zamietol. Odporca má teda právo na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s celým konaním pred súdom prvého stupňa. Trovy prvostupňového konania v celkovej sume 506,49 Eur boli súdom prvého stupňa priznané v správnej výške a zodpovedajú podmienkam pre priznanie náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Vzhľadom na vyššie uvedené považoval odvolací súd rozsudok okresného súdu _____ za vecne správny, preto ho potvrdil v celom rozsahu vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, na základe čoho odvolací súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 168,83 Eur, pozostávajúce z odmeny za 1 úkon právnej služby v sume 161,20 Eur a z režijného paušálu v sume 7,63 Eur. Spolu trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 168,83 Eur. Povinnosť zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania na účet právnej zástupkyne odporcu uložil odvolací súd navrhovateľovi v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého, ak advokát zastupoval účastníka konania, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, komu bola uložená náhrada týchto trov, povinný ju zaplatiť advokátovi.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.